

dets Formand har modtaget en Skrivelse, saalydende: „Hvis disse 2 Forslag ikke finde deres endelige Afgjorelse inden Aarets Udgang, vil fra 1ste Januar Nøttigheden til at oppebære den forhøiede Afgift og den de Vedkommende efter den sidste Lov tilstaaede Begunstigelse ophøre, hvorfor disse Lovforslag af den Grund have været behandlede i Landsthinget med Afvigelse fra den i Forretningsordenen gjældende Forskrift.“

Finantsministeren: Naar den ærede Folkethingsmand fra Odense Amt (Gespeisen) paaberaaber sig mine Uttringer, vilde jeg ønske, at han ikke lægger Mere ind i dem, end hvad jeg virkelig har sagt. Jeg har sagt, at Regjeringen ikke har forlangt nogen extraordinair Behandlingsmaade, men jeg har ikke sagt, at Regjeringen ikke sandt en saadan ønskelig, og jeg maa tilstaae, at alene den Omstændighed, at det andet Thing har behandlet Sagen paa en overordentlig Maade, i og for sig synes mig at indeholde Grund til at ønske en lignende Fremgangsmaade fulgt her. Der er, som den ærede Rigsdagsmand vistnok vil indrømme mig, Forskjel mellem et Ønske, og et udtryffeligt Forlangende. Naar den ærede Rigsdagsmand har ytret, at Regjeringen vel ogsaa, efter de Tvivl, som man har med Hensyn til Sagens Realitet, kunde ønske, at den ikke i en Fart gik igennem Thinget, men at den derimod blev grundigt behandlet, har han ogsaa i denne Henseende misforstaaet mig, thi Regjeringen har netop ved denne Leilighed ikke udtalt sig om Sagens Realitet og ikke ønsket, at Sagens Realitet nu skulde komme paa Bane, fordi man ved at afgjøre Sagen i dens Realitet for en lang Fremtid blev nødsaget til at tage Bestemmelser, der kom til at strække sig til et videre Omraade end det, Rigsdagen for Diebliffet repræsenterer. Det, der har været Regjeringens Grunde, ere de selysamme Grunde, som sidste Gang bleve erkjendte for at være gyldige. Jeg tillader mig, uden tvørvigt at ville udtale mig om den endelige Beslutning med Hensyn til den directe Handel paa fremmede Verdensdele, som Regjeringen maatte komme til, at erklære, at Regjeringen ikke troer sig berettiget til, i det Botum, som blev afgivet under Rigsdagssessionen 1850, at see

noget for Sagens Realitet gunstigt Botum; Regjeringen betragter dette Botum paa selysamme Maade, som den vil betragte et Botum nu, og den ønsker at erholde et Botum af samme Grund som dengang, nemlig af reent formelle Hensyn.

David: Jeg vil ingenlunde nægte, at det er beklageligt, at denne Lov er fremkommet saaseent, at man maa gaae ind paa en extraordinair Behandling af den, og at der ikke levnes den tilbørlige Tid til en grundig Overveielse. Det er dog langtfra mig, at jeg alene vil tilskrive Finantsministeriet Skylden for Lovforslagets meget sene Fremkomst, og jeg troer ved denne Leilighed at burde gjøre opmærksom paa, hvor langsomt det gaaer med Betænkningers Afgivelse, selv af de Autoriteter eller Samfund, som man skulde troe havde en særlig Interesse ved de vedkommende Loves Behandling. Af de vedføjede Oplysninger sees det, at Finantsministeriet under 30te August forlangte en Betænkning af Grosserer Societetet angaaende denne Sag, som Societetet maatte vide vilde fremkomme i denne Forsamling, og med Hensyn til hvilken det maatte lægge særdeles Vægt paa, at den kom til et endeligt Resultat inden Udløbet af dette Aar, og ikke deskomindre indløb der først i den sidste Halvdeel af October (Hør!) Svar fra Grosserer Societetet. Da dette Svar maatte undergaae en Behandling i Finantsministeriet, og da dets Ansueelse af Sagen for en stor Deel maatte idetmindste sættes i Forbindelse med, hvad dette kyndige Collegium udtalte, saa er dette vistnok en af Grundene, hvorfor dette Lovforslag ikke er blevet indbragt strax i Begyndelsen af nærværende Session. Jeg troer saameget mere at burde udhæve dette Factum, som det Samme ogsaa viser sig ved andre Leiligheder, og navnlig med Hensyn til den foregaaende Sag turde det ogsaa vise sig, at for en Deel høre ogsaa her de communale Autoriteter Skylden for, at denne er bleven forelagt os saaseent.

Hvad nu Spørgsmaalet om denne Sags Behandling angaaer, kan jeg ikke Andet end stemme for en extraordinair Behandling. Jeg skal kortelig anføre mine Grunde derfor. Jeg er paa ingen Maade enig med det ærede Medlem for Aalborg Amt (Red) i, at det er saa